

42580

A. 3613.
Zupan. Kompletu
Koroška

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrť leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v.

UREDNIŠTVO: Koroška cesta šte. 5.

Rekopisi se ne vračajo. Neznamkavana pisma se ne sprejemajo.

UPRAVNIŠTVO: Koroška cesta šte. 5.

Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Štev. 1.

V Mariboru, dne 5. januarja 1905.

Tečaj XXXIX.

Port Artur se je udal!

Žalostna je prva novica, ki jo prinašamo svojim čitateljem v novem letu. Port Artur, ponosna ruska trdnjava na daljnem vzhodu je padla, portarturski junaki so se udali sovražniku. Pretresujoča in nepričakovana je ta novica! Vsak Slovan je zrl z navdušenjem in ponosom na portartursko posadko, ki je tako hrabro in vstrajno branila svojo trdnjavo, da jo je občudoval ves svet. General Steselj je postal ljubljeneec vseh Slovanov, pogumni vojaki so bili predmet visokega občudovanja, Port Artur nam je bil vzgled, kako se mora Slovan neustrašeno braniti proti sovragom! In sedaj je padla ta trdnjava, ponos vsakega Slovana! Neverjetno se nam zdi, ker nam je neljubo. Vsi Slovani čutimo velik udarec, ki ga je dobil ruski narod s tem, da se je Port Artur udal Japoncem.

Odkar so dobili Japonci za stalno Visokajo goro, bila je usoda Port Arturja odločena. Japonci so obvladali s svojimi topovi celo trdnjavo. In jedna utrdba za drugo je padala Japoncem v roke. Visokaja gora, Erlungšan, Sunšušan in nazadnje Palunšan. General Steselj je imel še samo 5.000 mož za branitev, 15.000 mož je ležalo v bolnišnicah. Smodnik je začel primanjkovati, živeža ni bilo, zdravil v bolnišnicah so začeli pogrešati, general Steselj je sklenil se udati. Dne 1. jan. je poslal odposlanca k japonskemu generalu Nogiju ter mu ponudil udajo. Začela so se takoj pogajanja zaradi udaje. Častniki in uradniki iz Port Arturja se bodo smeli vrniti v Rusijo, moštvo portartursko pa se odvede na Japonsko, kjer bodo ruski portarturski junaki čakali kot ujetniki konca vojske.

Padec Port Arturja ne bo ostal brez velikanskih posledic za Rusijo. V evropski Rusiji še bo huje vrelo med nezadovoljneži, ki si želijo ustavnega življenja in ne marajo carjevega samovladanja. In tudi na daljnem vzhodu bo učinek udaje neizmerne važnosti. Port Artur bo odslej japonska trdnjava in japonsko brodovje bo imelo v portarturski luki varno zavetje. Pristanišče Dalny se zopet lahko odpre japonski trgovini. Četudi Kuropatkin zmaga pri Mukdenu, to ne bo porazilo Japoncev, ampak ako hoče popolno zmago, bo moral tudi Port Artur vzeti. In težje bo ta naloga za Ruse, kakor je bila doslej za Japonce, ker nimajo v vzhodnih vodah takega brodovja na razpolago, kakor so ga imeli Japonci.

In ne samo trdnjava Port Artur je izgubljena za Ruse, ampak tudi portartursko rusko brodovje. Predno so predali trdnjavo, so Rusi zažgali in potopili svoje ladje, le štiri

rušilke torpedovk so zbežale v pristanišče Čifu, kjer so bile razorožene. S padcem Port Arturja in uničenjem portarturskega brodovja je postalo torej tudi japonsko brodovje, ki je moralo doslej stražiti pred Port Arturjem, prosto in lahko svojo moč obrne ali proti admiralu Roždestvenskemu ali pa — proti Vladivostoku. Ni izključeno, da Japonci napadejo sedaj tudi vladivostovski rusko brodovje kar v luki, kakor hitro bo ta prosta ledu, ter je skušajo uničiti. Tudi za Roždestvenskega je padec Port Arturja velikanski udarec. Njegova edina pot je sedaj v Vladivostok, kajti drugod mu ni upati nobenega uspeha.

V naslednjem podajemo čitateljem posamezna brzojavna poročila, ki nam govorijo o žalostnem dogodku v Vzhodni Aziji.

Steselj se uda.

Tokio, 2. jan. General Nogi poroča, da mu je dospelo pismo generala Steselja v stvari udaje Port Arturja.

General Steselj.

Tokio, 2. jan. (2. uri pop.) V pismu, naslovljenem na generala Nogi, je izjavil Steselj, da je sedaj vsak upor brezvspešen. Mikado (japonski cesar) je v brzojavki na generala Nogi izrazil Steselju svoje priznanje ter ukazal generalu Nogi, naj izkaže portarturski posadki vse časti.

Tokio, 2. jan. General Ijhi je določen za japonskega posredovalca na pogajanjih glede udaje Port Arturja. General Nogi mu je dal v to svrhu potrebna pooblastila.

Tokio, 2. jan. Kakor se čuje, so sovražnosti pred Port Arturjem ponehale. Častniki ruskega in japonskega generalnega štaba se snidejo dne 2. januarja, da se posvetujejo o pogojih predaje.

Tokio, 2. jan. Nogi je v soglasju z vrhovnim nadpoveljništvom in v soglasju z mikadom sprejel pogoje ter o tem obvestil Steslja. Japonske čete so stale v nedeljo, dne 1. jan. zvečer pripravljene, da odkorakajo v Port Artur.

Berolin, 2. jan. Predaja Port Arturja se je že izvršila. Generalu Steslju so se dovolili najbolj častni pogoji. Dano mu je na prosto, da gre kamor hoče, ako da častno besedo, da se v tej vojski ne bo več boril proti Japoncem.

Ruske ladije.

London, 3. jan. Iz Port Arturja se poroča: Včeraj zjutraj so gorele ladje „Retvizan“, „Pobeda“ in „Palada“. Užgali so jih Rusi sami. Ladjo „Sebastopol“ so Rusi razstrelili.

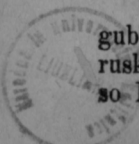
London, 3. jan. Iz Čifu se poroča: Ruske uničevalke torpedovk „Skorni“, „Statnija“, „Vlastni“ in „Serbinij“ so dospelile semkaj danes zjutraj v spremstvu velike šalupe. Oddan je bil zaboj poročil ruskemu konzulu. Kakor je kapitan „Statnija“ izjavil, so ladje zapustile Port Artur, ker ne morejo ladje nadalje ostati v Port Arturju, odkar so zavzeli Japonci „grič 203 metrov“ ali Visokaja gora.

London, 3. jan. Častniki iz Port Arturja v Čifu pribeglih razdiralk torpedovk so povedali strahovite in nad vse pretresljive posameznosti o dogodkih zadnjih dni. Japonske krogle so razbile vse bolnice. Ranjenci so bežali iz bolnic in vzlic silnemu mrazu begali po ulicah ali pa se plazili k fronti, da so jih Japonci ali ubili ali ujeli. Varnege prostora za bolnico ni bilo nobenega več in tudi streljivo je vzlic vsi štedljivosti skoro vse pošlo.

Zakaj se je Steselj udal?

London, 3. jan. Poroča se, da je vzrok Stesljevi udaji, ker mu je zmanjkalo streljiva. Japonske granate so padale v portarturske bolnišnice. — Bolniki niso hoteli več ostati v bolnišnicah, vlekli so se na utrdbe ter ondi v boju vstrajali toliko časa, da so se mrtvi zgrudili ali pa, da so bili ujeti.

London, 3. januarja. Vsa poročila soglašajo v tem, da je generalu Steslju konec minulega tedna zmanjkalo streljiva za topove. Vsled tega so posadke portarturskih trdnjav mogle na uničujoče bombardiranje Japoncev odgovarjati samo s puškami. Nogi, ki je bil po svojih vohunih izvrstno podučen o položaju v Port Arturju, je od torka naprej noč in dan neprestano bombardiral trdnjavo, tako, da je vse porušil. Vsled tega se Steselj ni mogel dalje braniti in se je udal.

PD 1905/1906 - Zupan

London, 3. januarja. Iz Port Arturja v Čifu pribegli ruski častniki poročajo grozne posamičnosti o zadnjih dnevih obleganja. Japonci so pet dni ponoči in podnevi iz velikih topov bombardirali Port Artur. Celo bolnice so bile vse razdejane. Od 20.000 mož broječe posadke, je bilo 15.000, to je 75% za boj že nesposobnih, ostali pa tako utrujeni in izmučeni, da so se komaj na nogah vzdržali. Ko je zmanjkalo streljiva, so valili kamne na sovražnika. Steselj je uvidel, da je vse izgubljeno. Za nedeljo je sklical vse generale na posvetovanje in povedal jim je, da se je v smislu tajnih navodil carja Nikolaja odločil za udajo, ker od nadaljnega prelijanja krvi ni ničesar pričakovati. Ko je Steselj to naznanil, je bil bled ko smrt, a držal se je pokonci kakor bi bil iz kamna izklesan. Nekaterim generalom so stopile solze v oči in primerili so se pretresljivi prizori. Vojni svet se je potem bavil naprej z določbo pogojev za udajo. Vsi generali so se izrekli, da se raje na trdnjavah z vojaštvom vred razstrele v zrak, kot da bi postali japonski ujetniki. V tem smislu je sestavljeno Stesljevo pismo na Nogija. Admiral Viren je zahteval, naj se dovoli torpedovkam, da poskusijo pobegniti. To je obveljalo in se je deloma tudi posrečilo. Določilo se je dalje, razdejati vse trdnjave z dinamitom, nerabne storiti vse topove in uničiti še v pristanu ostale ladje. Ko so bili ti ukazi oddani, so ob 5. uri popoldne odšli posredovalci v japonski tabor.

Rusko-japonska vojska.

Na suhem.

V Mandžuriji vlada še vedno hud mraz. Boji med prednjimi stražami se nadaljujejo. Večinoma so Rusi zmagovalci, tako da so svojo bojno črto na levem krilu za 25 km pomaknili naprej. Zdaj se obe armadi pripravljata na velik spopad, ki bo baje februarja, drugi pravijo, da še le spomladi. Ojama bo po japonskih poročilih dobil pol milijonov vojakov na pomoč, kar je pa gotovo zelo pretirano. Japonska bo pobrala doma vsakega moškega, ki more nositi puško, da ga odpošlje v Mandžurijo, kjer nastaja za nje položaj vedno slabši.

Na morju.

V ruskih vladnih krogih so sprevideli, da so dosedaj premalo skrbeli za svoje brodogradnje, zato so sklenili to popraviti. „Rusj“ priobčuje načrt za novo brodogradnjo, ki se ima izvršiti v petih letih in ki bo veljalo 400 milijonov rub-

ljev. Načrt je sledeč: 8 oklopnih tipa „Slava“, 8 parnikov tipa „Andrej Prvozvani“, 6 križark tipa „Bajan“, 6 križark zboljšane tipa „Novik“, 6 križark tipa „Bogatir“, 50 rušilcev po 500 ton, 100 torpedovk in protitorpedovk različnih tipov, 10 minonoscev tipa „Jenisej“, 4 tovarne in delavniške ladje tipa „Kamčatka“.

Tretje rusko brodogradnjo bo odplulo v dveh oddelkih ta mesec. Admiral Birilev, ki bo poveljeval temu brodogradnjo, sam osebno vodi vse priprave. Brodogradnjo bo prideljenih posebno veliko število torpedovk.

Kje da pluje sedaj prvo baltičsko brodogradnjo, ni došlo zadnje dni nikakih poročil. Tudi se ne ve, ali bo čakalo na drugo in tudi na tretje brodogradnjo. Mnogi namreč svarijo Rusko, naj ne pošlje prvo brodogradnjo samo nad japonsko brodogradnjo, ker je preslabo. Proti temu pa ugovarja neki dopisnik „Mosk. Vedomosti“. On namreč pravi, da če bi bilo japonsko brodogradnjo res tako močno, kakor ga slikajo, potem bi bilo malo portarturško brodogradnjo kar zdrobilo, ko je isto napravilo dne 10. avg. l. l. izpad. Ne pa da jim je celo brodogradnjo ušlo, večinoma skoro nepoškodovano. Vsled tega sklepa dopisnik, da če je japonsko brodogradnjo sicer po številu močnejše, nikakor pa ne boljše kakor rusko. Tudi omenja dotični dopisnik, kar smo že mi omenili, da ne morejo celega brodogradnjo poslati proti Rozdestvensky-ju, ker morajo stražiti Port Artur, prevozne ladje in Vladivostok. Slednjič pa morajo tudi zavarovati domače obrežje. Toda, tako sklepa dopisnik, boljše je vedno, da je rusko brodogradnjo večje in s tem zmaga še bolj gotova.

Port Artur.

Zdaj je japonska pšenica v klasju. Poročila, ki dohajajo sedaj iz Japonske o Port Arturju, so tako lepa, namreč za Japonce, da lepše ne morejo biti. Žal, da se jim ne veruje, ker vsi že poznajo znano japonsko pretiranje. Če si približujejo kak jarek, potem je v njihovih poročilih že padla cela utrdba. Poročali smo že, da so si približevali Visoko goro (203 m grič), zopet Rusi, toda niso ga obdržali, ker so vse nasipe Japonci razdrli. Utrdba Kvanktšin je padla kmalo po Visoki gori in zdaj poročajo japonska poročila, da je padla tudi utrdba Erlunšan.

Utrdba Erlunšan je najsevernejša utrdba na Zmajevi gori, na vzhodni črti utrdb. Boji, ki so se vršili za to utrdbo meseca oktobra, za japonsko orožje niso imeli uspeha. Sedaj se je pa Japoncem s pomočjo min posrečilo razstreliti strelni nasip. Nato je sledil hud pehotni boj, o katerem poroča „Daily Express“ iz Tokia z dne 30. m. m.: Strahoviti boj je

trajal od 10. ure dopoldne do 8. ure zvečer. Japonski pionirji so že več mesecev naprej pripravljali napad s tem, da so podminirali utrdbo. Mine same so bile napolnjene z močnimi dinamitnimi naboji, ki so bili razstreljeni med hudim streljanjem. Močan oddelek s puškami in ročnimi granatami je bil pripravljen. Sedem eksplozij je naredilo velikansko vrzel v glavno zidovje utrdbe in med hudim ognjem oblegovalnih topov so naskočili Japonci notranjost utrdbe. Zasedli so strelni nasip, na katerem so se takoj utrdili. Ob štirih popoldne je bil naskok končan in Japonci so vdrli ob črti težkih topov v notranjost. Prišlo je do strašnega boja, v katerem so Rusi iz svojih zavarovanih postojank prizadeli Japoncem iz strojnih pušk velike izgube. Slednjič se pa Rusi niso mogli več držati. Ostanek, tretjina posadke, se je umaknil v zavarovan hodnik. Ob pol 8. uri so bili Japonci gospodarji utrdbe.

Rusi so izgubili doslej od 24 velikih utrdb, ki obdajajo Port Artur, šele 3 in še te ne v celem obsegu. Najmočnejše utrdbe so še v ruskih rokah. Cel južni delj „Zmajevoga hrbta“, Prepeličja gora, vse utrdbe na Tigrovem polotoku in Zlati gori ter slednjič utrdbe na Ljaoťješanu so še vse v oblasti Rusov.

Sedaj pa priznavajo uradna japonska poročila, da še ni padla cela utrdba Erlunšan, kakor tudi ne Kikvanšan, ampak le en posamezen prednji del utrdb. Vsak ped zemlje morajo plačati Japonci z velikimi žrtvami.

Dne 28. dec. so torej Japonci prodrli v utrdbo Erlunšan, v soboto (31. dec.) v Sunšunšan in na novega leta dan v Palunšan. S tem so dobili Japonci v roke ruske obrambe na severni strani, vzhodno od doline Lunho in železnice. Ker so že imeli od 18. dec. tudi del Kikvanšana v posesti, so zabili s tem zagozdo v močno obrambo na Drahonijevem slemenu. Port Artur se torej ne bo dolgo več držal! (Glej o navodni članek!)

Körber padel.

Ministrski predsednik Koerber je dal ostavko in cesar jo je sprejel. Cesar je uvidel, da Koerber ne bo naredil miru med narodi in ga je odpustil v nemilosti. Zelo značilno je, da je nemški cesar Viljem izrekel obžalovanje Koerberju, ker je moral oditi. Iz tega se vidi, za koga je Koerber delal! Novim ministrskim predsednikom je imenovan Gauč, ki je že bil enkrat naučni minister. Minister notranjih zadev je postal gornjeavstrijski cesarski namestnik grof Bilant Reit, vodja ju-

LISTEK.

Meličevega Janeza voznja.

(Po virih posnel Al. Andrejev.)

„Kam pa pojdeš, Janez?“

„V Maribor k bratu Andreju.“

„S kolesom?“

„Da, ali se ti to čudno zdi?“

„Hhm. Pa kako se boš vendar prevrnil na onem-le klancu pod farovžem! Tu se je še vaš Andrej, ki je vendar bolj vajen tega vragovega kolesa, parkrat pošteno prekucnil, vsaj tako mi je med počitnicami sam pravil.“

„E, pa se ne bom! No, pa tudi nič ne de, če se enkrat preobrnem, saj se ne bom prvič in zadnjič menda tudi ne. V Maribor bom pa le prej prišel, kakor pa če bi se vozil ali pa šel na vlak. Ob devetih bom že tam.“

„Ka-aj? Že ob devetih boš tam? Beži, beži, ne verjamem, da bi ti s tistim-le prišel v eni uri v Maribor. Saj potrebujemo do doli z vozom dobre tri ure, no pa še gnati se mora dobro.“

„E, to ni nič tako čudnega. S tem kolesom se še hitreje vozi kakor z mešanim vlakom. Zadnjič sem se vozil z njim v Maribor in domov, pa sem mislil, da bo zaspal, pihal je in pihal, pa le ni nikamor mogel.

Veš, kar žal mi je bilo, da se nisem peljal s kolesom. Danes pa pojdeva s tem-le v Maribor.“

„No, le dobro se vozi in glej, da še zdravo kožo nazaj prinesesh! Pa pozdravi Andreja! Jaz moram v B., kjer imam opravke.“

Tak pogovor se je pletel neko lepo poletno jutro med Meličevim Janezom in Kosernikom. Le-ta je prišel namreč po Meličevem vrtu, ko je Janez ravno pred vežo snažil svoj „becikel“. Koserniku se je neverjetno zdelo, da bi bilo sploh mogoče, v tako kratkem času dospeti v Maribor, kamor on z vozom potrebuje dobre tri ure. Zato je z glavo majaje odšel.

Janez je pa snažil kolo, ki ga ni bilo kaj posebno prida. Da naravnost in brez ovinkov govorimo, kar nam tudi Janez ne bo zameril: kolo je bilo deloma še po starem kopitu in tupatam se je že tudi prikazovala pogubljiva rja. No, in tudi Janez se je je bal, zato je večkrat snažil kolo. Pa vse ni nič pomagalo: rjo je kupil že s kolesom vred. Koliko je dal za kolo, ni znano, ker tega ni hotel Janez nikomur povedati — le pravil je, da ni drago. Pa tuči zvonca ni imelo; tega še ni Janez kupil. A čemu na kmetih zvoncec pri kolesu? Ko zagleda radovedna dečad kolesarja, izogne se mu že od daleč s pota, potem pa teče in kriči za njim. To je veselje teh paglavcev! Tudi kmetič zvedavo zre za kolesarjem, ki

drvi kot veter skozi vas in se čudi njegov spretnosti.

Iz virov, ki nam spričujejo in popisujejo Meličevega Janeza voznjo v Maribor, povzamemo, da se je Janez priučil voznji na kolesu od brata Andreja, ki hodi v šole v Mariboru.

Danes je torej sklenil, peljati se s kolesom v mesto k svojemu bratu Andreju. Napravil se je seveda popolnoma kmetško. No, pa kdo bi se temu čudil, saj je Janez pošten kmetški fant, ki tudi ljubi pošteno kmetško obleko in ne one po mestno ukrojene. Da so se mu za klobukom priklanjali kriveci, menda ni treba posebej omenjati — saj je šel Janez v mesto, in tedaj se je treba „postaviti“.

Res, imeniten kolesar!

Med potjo do Maribora se mu ni nič posebnega zgodilo, viri vsaj nič takega ne omenjajo. Prekucnil se tudi menda ni nobenkrat, dasi mu je prerokoval Kosernik. Da se je pa marsikak popotnik radovedno oziral za njim, si pač lahko mislimo. Po deželni cesti je drvil, da so se veliki oblaki prahu vzdigovali za njim.

Še je imel kake pol ure do mesta. Ljudi je bilo vedno več na široki, prašni cesti, ki so hiteli proti mestu. In Janez jih je prehiteval. Debelo so gledali našega junaka, ki je preračunjeno drvil po cesti, ne meneč se ni za desno ni za levo.

stičnega (pravnega) ministrstva pa dr. Klein. Vsi drugi (ministri ostanejo kot so bili prej. Torej ostane tudi dosedanji poljedelski minister grof Bukoj. Novi ministrski predsednik je poklical več vplivnih poslancev k sebi, da se z njimi pogovori, kako oživotvoriti plodonosno delovanje v državnem zboru. Izmed slovenskih poslancev sta bila poklicana dr. Šusteršič in dr. Ploj.

Politični ogled.

Kako se gospodari v Gradcu? Graški občinski svet je dovolil „Schulvereinn“ povodom njegove 25 letnice častno darilo 2000 K. Da se je ta predlog sprjel, so omogočili mednarodni socijaldemokrati. Na eni strani ima mesto milijone in milijone dolga, na drugi strani pa mečejo denar skozi okno. Lepo gospodarstvo! Dežela bo pa potem plačevala dolgove mesta!

Deželni predsednik kranjski baron Hein je v svojem nasprotstvu do slovenskega ljudstva postal zares že strasten. Zadržna zveza kranjska se je potrudila, da bi tudi kranjski kmetovalci, ki trpe na pomanjkanju krme, dobili od tistih 500.000 K, ki jih je dunajska vlada določila v ta namen, nekaj pomoči. A deželna vlada kranjska, kateri načeljuje baron Hein, je poročala na Dunaj, da imajo na Kranjskem preveč krme, in vsled tega bo brzkone izostala sedaj vsaka podpora. Taki so nemški prijatelji slovenskega ljudstva!

Kmet in obrtnik. Predsednik dunajske trgovske zbornice vitez Kink je izrazil v nekem govoru željo, da bi se vlada pri trgovinskih pogodbah z Rusijo in balkanskimi deželami bolj ozirala na obrt nego na kmetске težnje. Dunajska trgovinska zbornica ima velik vpliv na javnost, za to morajo vsi kmetški prijatelji ugovarjati, da bi uresničevala želje obrtnikov in trgovcev na korist kmetov. Avstrijska vlada itak izmeče vsako leto na milijone podpor za obrt, dočim kmetje le v največji sili dobijo kako majhno podporo. Avstrijski kmetje in njih prijatelji morejo toraj stati na straži, da se pri trgovinskih pogodbah ne prezirajo. Tukaj kmet, tam obrtnik, mora biti kmetško geslo. Ne smemo pa delati tako, kakor pristaši tujškega lističa, ki se dajo omamiti od klica trgovcev in obrtnikov: bodimo si prijatelji! ter ne vidijo, da so njih težnje in težnje obrtnišva ter trgovstva si bile vedno manj ali več nasprotne.

Na Moravskem se je ustanovila nova kmetška stranka ter si nadela ime agrarna stranka. Ker že na Moravskem obstoji kmetška stranka, katero vodi neustrašeni in delavni voditelj kmet Šamalik, je samoumevno, da je nova stranka neperjena pred vsem proti tej stranki. Šamalik in ogromni del kmetškega prebivalstva pa stoji na krščanskem stališču

Kar je došel nekega gospoda; gotovo je bil kak meščan. V veliki hitrosti ni mogel Janez zaobrniti kolesa, zato je tujca nekoliko oplazil in tik njega zdrčal naprej.

„Klada ti, lena! Vsaj ogni se, da te ne povozim!“ je zagodrnjal nad tujcem, da je ta srdit zažugal za dirjajočim s svojo debelo palico in poslal za njim precej robato kletev, ki je pa naši viri dobesedno ne omenjajo.

Janez jo je torej pripihal že blizu Maribora ter začel čedalje počasneje voziti in sicer in sledečega vzroka:

Kolesarji, ki so mu ali naproti pridrečali ali ga pa došli, so venomer zvončkali, da so se jim ljudje izogibali. Našega Janeza pa je jelo skrbeti, kako bo to, ker nima zvonca. Sklenil je torej po kratkem premotranju v svoji prebrisanosti glavi, da bo počasi vozil in nad ljudmi kričal, naj se mu izognejo. Saj bi bila vendar sramota, ko bi peš hodil poleg dobrega kolesa. Sedaj-le se mora vendar postaviti!

„Beži, da te ne povozim!“ je zakričal nad prvim in zdrčal naprej.

In to je moral Janez velikokrat ponoviti.

(Konec sledi.)

in to mnogim ni prav, katerim je malo skrbi za kmeta, a vse za boj proti neumni pošasti tako zvanega klerikalizma. Šamalik kliče v listu „Selské Hlasy“ svoje sobrate, da se borijo za kmetске koristi pod zastavo katoliško-narodno!

Zatiranje Poljakov na Pruskem! Dva nemška društva delujeta na Pruskem v pogin Poljakov, toda brezuspešno. Poljaki se vedno bolj množijo in krepijo. Povrh je še izdala pruska vlada ukaz, da ne smejo poljski učitelji tudi ne s svojo družino v poljščini občeovati, ampak vedno nemški. O katerem učitelju se izve, da s svojo rodbino poljski govori, zgubi takoj službo. Zato pa sedaj tam cvete grdo nemško ovaduštvo, da se očrnijo poljski učitelji. Kljub temu pa tarnajo nemški listi, da so ponemčevalni uspehi jako slabi. Poljake je celo to kruto in grdo ravnanje še bolj združilo in jih navdalo z odporno silo, tako, da so se zadnji čas narodno in gospodarsko okrepili. Posebno ima zmernostno gibanje med njimi čudovite uspehe! Poljske naselbinske banke, ki kupujejo od Nemcev posestva in jih prodajajo Poljakom, so bile tako delavne, da je prišlo v zadnjih petih letih 22.000 ha zemlje iz nemških v poljske roke. Tudi protestantovsko društvo „Gustav Adolf Verein“ deluje tam v ponemčevalnem smislu in istočasno širi protestantovsko vero. L. 1903 je izdalo to društvo na Poljskem 150.000 mark, vsega skupaj pa že štiri in pol milijona mark. Res občudovati moramo poljsko vztrajnost, ki ne podleže tem nemškim napadom, ampak celo napreduje. Z mirno vestjo lahko rečemo, da dobe Poljaki v tem hudem boju moči v katoličanstvu!

Dopisi.

Podgorje pri Slovenjgradcu. (Občinski odbor v Podgorji pri Slovenjgradcu) je izvolil velecenjenega g. Ivana Rogina, okraj. načelnika, veleposestnika, župana itd., v priznanje velikih zaslug kot 25letni župan občine Podgorje svojim častnim občanom. Dne 27. decembra 1904 t. j. ravno ob 25letnici županovanja zbrali so se vsi občinski svetovalci in odborniki v šoli ter od tod odkorakali z godbo na čelu k velespoštovanemu g. županu. Gosp. občinski odbornik in nadučitelj Matija Šmid je po slavnostnem v srce segajočem govoru oddal gosp. slavljenču častno diplomu. Omeniti moramo, da že med govorom ni ostalo nobeno oko navzočih brez solz, posebno ginljiv pa je bil prizor, ko mu je gosp. nadučitelj oddal v roko diplomu s prošnjo, naj gosp. župan pozabi vse sitnosti, katere mu je povzročilo 25letno županovanje ter naj še v bodoče tako po očetovsko skrbi za blagor občine. Ginjen je sprejel gosp. župan častno diplomu ter se zahvalil vsem občinskim svetovalcem in odbornikom za izkazano mu čast. Povdarjal je, da mu je bilo le s pomočjo občinskih odbornikov mogoče poravnati precejšnji dolg, katerega je imela občina, ko je bil on prvič izvoljen za župana. V času njegovega županovanja se je poplačal stari dolg občine, ter se je postavila lepa šola, a pri tem so ostale občinske doklade le s 25 %, s čim se pač nobena občina v okraju ne more ponašati. Na to povabi odlikovanec polnoštevilni občinski zastop za mizo, kjer se je pri izvrstni vinski kapljici vrstila napitnica za napitnico! Ta dan bo ostal vsem občinskim odbornikom, kakor tudi vsem navzočim, katerih je bilo toliko, da je bila njegova velika gostilniška soba natlačeno polna, v najprijetnejšem spominu! Iz marsikaterih ust se je slišalo: „Tako veselega večera, kot je danes, še nisem doživel.“ Mi pa kličemo vam cenjeni g. župan: „Bog vas ohrani še mnogo, mnogo let v blagor naše občine in milega nam slovenskega naroda.“

Iz Stanovskega pri Poljčanah. (Občinske volitve.) Dne 19. decem. smo imeli občinske volitve, ki je v 3. in 2. razredu izpadla ugodno za našo slovensko občino; pa tudi v 1. razredu bi bili lahko zmagali, ko

bi se trije volilci ne bili dali premotiti od zunanjih agitatorjev, da so rajše glasovali za ljudi, ki niti ne stanujejo v domači občini, kakor pa za poštene domačine. Ali je lepo za našo občino, da sedijo v našem občinskem odboru tujci Tonč Grundner in Alojzij Kugler, katerih niti lastna občina ne mara v občinskem zastopu?! Ali se nam ni bati, da bomo imeli pri občinskih sejah samo nemir in prepričanje namesto blagonosnega delovanja za občinski blagor! Kakšnega duha so takšni ljudje, smo se dovolj jasno prepričali na dan volitve. Kar zgražali smo se nad obnašanjem Albina in Janeza Grundner. Najzadnji slovenski hlapec se zna boljše obnašati kakor takšni ljudje. In take ljudi naj poslušajo potem slovenski možje? Trdno smo prepričani, da so se tudi najbolj zaslepljenemu volilcu odprle ta dan oči; saj je par sicer poštenih, toda to pot žalibog zapeljanih volilcev 1. razreda takoj po volitvi izreklo, da ne bodo nikdar več volili tujcev, ampak dobre domačine v občinski odbor.

Obžalujemo, da je naš dosedanji župan ves zapleten v zanjke poljčanskega Antona Grundner. Ali nimamo Slovenci dovolj posojilnic, da ni treba hlapčevati tujcem? Sicer smo pa trdno prepričani, da bo vis. namestnija to volitev ovrgla; saj se je pred volitvijo in med njo zgodilo več nepostavnosti. Ugovor se je vložil takoj drugi dan po volitvi in sicer proti pismenemu potrdilu županstva. In ce teden so tuhtale učene nemškutarske butice, kaj naj storijo z upravičenim ugovorom, in res so stuhtale nekaj tako pametnega, da smo se morali smejeti. Tebi nič meni nič je poslal župan po svojem sinu pismeni ugovor enemu volilcu nazaj, ki ga pa ni izročil dotičnemu v roko, ampak ga je nesel v kuhinjo, češ, tu imate nekaj za vašega gospodarja in jo je urno zopet odkuril. Seveda se je ugovor takoj vrnil prebrisanemu našemu županu, obenem pa tudi poslala pritožba na višjo oblast, ki bo poučila župana, da se na takšen način ne rešujejo rekurzi in ne uganjajo predpustne burke. Omilujemo gosp. župana, da ima tako butaste zasebne svetovalce, ki ga smešijo pred celim svetom. Kako kisló jabolko je pač ta nesrečni rekurz in vendar bo treba vgrizniti vanj!

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Raznoterosti.) Na novega leta dan smo imeli v gostilni g. M. Peklarja poučljiv shod, na katerem nam je potovalni učitel gosp. Bele razjasnjeval o umnem preustrojenju ameriških vinogradov, kakor tudi o precepljenju, rezi in gnojenju ovočnega sadja. Vsakdo bi si pač mislil, da bo takšno predavanje zvalo vsaj večje število kmetov in vinogradnikov; a žalibog, mora se reči, bilo jih je komaj dvajset. Kje je temu vzrok, ne vemo; brzkone pa v nezadostnem oznanjenju tega shoda in pa v nebržnosti kmetškega ljudstva za takšne shode. V zadnjem času zaslovel je tudi naš g. predstojnik po imenu „Skoff“ vsled njegovega duhovitega govora na Franceljnovem shodu v Mariboru, tako, da je bilo njegovo ime brati v vseh časnikih. Zakaj li njegovega preiminitnega govora niso objavili, to si pač vsak lahko raztolmači; brzkone niso hoteli svojih cenjenih bralcev vznemiriti. Da so se mu takrat hlačice tresle, to res ni bil majhen „špas“; a dragi čitatelji, danes pa vam lahko povemo, da se mu ne tresejo več samo hlačice ampak tudi njegov občinski stol, kateri se bo mogoče v tekočem letu prav rad prekucnil izpod njega, kajti njegovi pristaši se začnejo dramiti ter ga polagoma zapuščati; ne zdi se jim pač več vse pravo in posnemanja vredno pri njegovem gospodarjenju. Zadnji čas pa je začel igrati še tudi neko drugo ulogo; prevzel je brzkone začasno službo občinskega sluge ali policaja, ker je njegovo mesto ravnokar izpraznjeno. Na starega leta dan namreč je bila v tukajšnjemu hotelu „zum Mohr“, po domače pri Sitarju, predstava, v kateri je pokazal naš občinski predstojnik svojo moč in svoj govorniški talent; kajti dvema navzočima poštenima kmetoma Juriju Platejsu in Francu Peklar, občinskemu svetniku, dajal je takšna lepa imena, da sta bila prisiljena se odstraniti; zadnjega je še tudi napadel ter ga mislil malo

preobrniti; a zgodilo se je narobe; g. Grega je padel tako mogočno, da se je stresel celi hotel in da je g. predstojnik komaj svoje ude skupaj pobral. Njegova glava biti je morala že grozno razburjena, ker je zlival čaj na tla ter metal kupice, kakor bi bil res sam turški sultan. Da začne tako ravnanje obč. predstojnika ljudstvu že malo presedati, bo pač vsakdo uvidel. Ni čuda tudi, da je tukajšnja mladina tako zapuščena ter neolikana, ko ima take vzglede na možu, ki naj bi bil vzor vse občine. — Navesti bi se še dalo marsikaj o tem gospodu, a mislimo, da ima to pot kot voščilo za novo leto, če tudi že malo pozno, precej dovolj!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz finančne službe. Za davčnega praktikanta je imenovan g. Jožef Sevec v Ptuj in za davčnega pristava v Radgoni Gustav Švršnik v Celju. Prestavljeni so davkarji: Ferd. Pichler iz Slovenjgradca v Voitsberg, Jožef Grah iz Kirebacha v Laško, Anton Grejan iz Laškega v Ormož in Karol Reicher iz Irđninga v Slov. Bistrico, davčni praktikant Franc Petovar iz Ormoža v Marnberg, davčni oficijal Alfons Sorglechner iz Brucka v Celje.

Zaročil se je v Mariboru dne 26. m. m. g. orožniški postajevodja Karl Kurnik iz Gačke v Hercegovini, z gospodč. Vekoslavo Janžekovič iz Maribora.

Mariborske novice. Minoli mesec smo poročali o Francu Vakej iz Bohove, ki se je zoperstavil redarju, ko ga je isti hotel aretirati pri žganjarni na Tržaški cesti. Zato je bil obsojen Vakej na osem mesecev težke ječe. Dne 11. m. mes. je predsedel šest mesecev, danes sedi zopet za osem mesecev. In vzrok? Žganje! — V Maribor so došli od namestnije načrti za nov most čez Dravo. Prvi načrt je za most od glavnega trga, drugi pa za most od Viktrinjske ulice. Kateri načrt se bo sprejel, je odvisno od tega, kje bodo hiše več stale, ki se imajo podreti. Najboljši prostor za most pa bi bil od Badgasse, ker tam ni treba nobenega prostora odkupiti in je tudi lep dovoz po imenovani ulici. Toda, o groza, tam stoji Narodni dom, ki bi potem stal na prelepem prostoru. In to ne sme biti, rajši plačajo mestni očetje tisoče in tisoče za odkupnino hiš! Lepo gospodarstvo!

Mariborski okrajni zastop izkazuje v proračunu za l. 1905 dohodkov 126.155 K, pokritja 70.345 K, primanjkljaja 55.810 K. Taki so „Štajerčevi“ naprednjaki — v dolgovih!

Filijalka ljubljanske kreditne banke se ustanovi v Mariboru. Kapitala bo treba dva milijona kron.

Urednik lažnjive „Marburger Zeitung“ obsojen. Minolo soboto je bil obsojen urednik protestantovsko-nemčurske „Marburgerce“ na 40 K ali štiri dni zapora, ker ni sprejel popravka od predstojništva mariborskega frančiškanskega samostana, o katerem je prinesel neresnično vest.

V Oplotnici so občinske volitve razveljavljene. Pri novih volitvah, ki bodo kmalo po novem letu, naj vsak narodnjak stori svojo dolžnost. Vsi vrli slovenski možje takrat na volišče!

Št. Ilj v Slov. gor. Hrabri junaki so pa res naši vrli mladeniči. Človeku sree poskakuje veselja, če jih poslušajo, kako se medsebojno vzpodbujajo in navdušujejo za narodno delo. Zdaj se snidejo pri kakem zborovanju, drugokrat zopet na domu kakega vrliga narodnega mladeniča — in veselo jih je videti skupaj. Svoje središče pa imajo v „Mladeniški zvezi.“ Tu bi jih morali videti in slišati! Ves šentilj lahko gleda s ponosom na te neustrasene junake. Zdi se ti, da si res v Mandžuriji. In vsak mladenič ti je kakor ruski

vojak — ki s toliko vztrajnostjo in s tolikim pogumom odbijajo sovražne japonske napade. Četa takih junakov nam daje veselo upanje, da nas čakajo boljši časi. Le naprej, sovražnik se trese! Le tako naprej, hrabri junaki, v novem letu in zmaga bo naša!

Uravnava Pesnice. Iz Gradca nam pišejo z dne 4. t. mes. slovenski poslanci: V današnji seji je deželni zbor predlog kulturnega odseka glede nadaljevanja uravnave Pesnice v tretjem oddelku, t. j. od železnice pri Moškanjcih do izvira v Dravo, sprejel. Poročevalec deželnega kulturnega odseka poslanec dr. Jurtela je svoje poročilo že dne 29. oktobra 1904 zgotovil in predložil. Takrat še ni bilo ne duha ne sluha o obstrukciji slovenskih poslancev v deželnem zboru — toda predlog o nadaljevanju uravnave Pesnice do 4. t. mes. ni prišel na dnevni red! Danes je to vprašanje vendar enkrat rešeno, uravnava Pesnice se bode nadaljevala! Zato je določena doba štirih let. Stroški dela so proračunjeni na 390.000 K. K stroškom prispeva država 45 % in dežela 45 %, okraja ormoški in ptujski pa vsaki 10 %. Upajmo, da bode imela uravnava tiste dobre posledice, katere vsi posestniki na obeh straneh Pesnice željno pričakujejo.

Grajščino Langental pri Pesnici je kupil ritmojster baron Behr od konzula Sitzlerja.

Ptujske novice. V tukajšni vojašnici se je ustrelil pijonir Beck. Zapor, katerega bi moral presedeti čez praznike, je vzrok samomoru. — Ker ptujskemu županu pekarija in trgovina z moko in soljo ne nese dovolj, zato je tudi začel tržiti s premogom. Zdaj zalaga on s premogom „Studentenheim“ in „Mädchenheim“, katere je sam dal zidati. Drugi trgovci s premogom pa morajo gledati skozi prste in se jezijo. Za svoj premog si je pa sezidal Ornig nasproti Vračkovi gostilni leseno uto, ki je tako grda, da kazi cel prostor. Ko bi tako grdo kočjo kdo drugi hotel tja postaviti, gotovo bi mu prepovedal občinski svet. Seveda župan Ornig, ta sme vse storiti! Ljudje si pripovedujejo, da je Ornig zato začel barantati s premogom, ker „gšeft“ z žemljami, moko in soljo ne nese več toliko, odkar so se začeli kmetje v ptujski okolici zavedati in nočejo več pri njem kupovati.

„Pettauer Zeitung“ — je nehala izhajati, primanjkovalo ji je naročnikov. Kdo pa bo tudi bral te neumne napade in psovanje Slovencev. To je slednjič že predsedalo Nemcem samim, zato so opustili ta list. Zopet je torej izginil sramotilec našega naroda!

Šnopsarsko mesto Ptuj. Na potu iz Ptuja proti Budini so se stekli Janez Levičnik iz Sel, Andrej in Ignac Levičnik iz Markove, in njun bratranec Andrej Levičnik ter Ožbald Strafela iz Zabovc. Napili so se v ptujskih žganjarnah žganja. Pri tepežu so ubili Janeza Levičnika, težko ranjen je bil Strafela, lahko ranjen pa Andrej Levičnik. Nesrečno žganje, katerega se v Ptujtu toliko stoči, je zopet zahtevalo svoje žrtve. Če hoče „Štajerc“ kaj dobrega storiti, naj gleda in skrbi, da se v Ptujtu ne bo napajalo ubogo slovensko ljudstvo z žganjem. Pri Nemcih ima Ptuj ime „Schnapsmetropole“, kar bi se po slovenskem reklo „šnopsarska prestolnica!“

Od Sv. Martina pod Vurberkom. Občinske volitve se bližajo! Možje, na noge! Pridite vsi na volišče! Poglejte koga bode volili! Volite poštene, katoliške možje, ne dajte se voditi od svojih nasprotnikov! Martinški občan.

Sv. Anton v Slov. gor. Pred kratkim so se vršile volitve v občinski odbor za Cerkevjak. Bilo se je bati, da še nadalje ostane posilinemško vladarstvo. Danes pa moramo z zadovoljnostjo javiti, da je zmagala sedaj narodna stranka. Za župana je izvoljen veren katoličan in narodnjak, trgovec gospod Jožef Tušak. Čast možem, kateri so volili po svojem prepričanju!

Od Sv. Jurija v Slov. gor. Mravlagov gradič „Gut Heil“ je kupil Fr. Černčec

po domače Finster. Hanekova posestva s hišami in gospodarskimi poslopji vred pa mladi narodnjak in župan gosp. Franc Krajnc in Malne za 37.000 kron. Vrlo! Posilinemcu pa srečno pot!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Letina je bila pri nas zelo slaba, sadja je še bilo prav obilo, toda slaba cena. Vinska trta nam ni mogla donesti žlahtne kapljice, ker je perospora hotela vse uničiti. Dosedaj smo kopali v novih vinogradih, v starih opustošenih pa pridno regulirajo, da bi žlahtno ameriškansko trto nasadili po teh krasnih slovenskih hribih. — Za občino Sakušak je izvoljen Fr. Štebih za župana že tretjekrat. Slava!

Slovenjgradec. Dne 12. marca l. 1901. je pobegnil iz zapora v Slovenjgradcu 30 let stari Mihael Keber iz Golovabuke pri Slovenjgradcu. Po pobegu si je takoj dal drugačno ime in tako veliko prepotoval, ne da bi ga bili mogli zaslediti. Pod imenom Peter Pavlič, na čigar ime je imel tudi v posesti poselsko knjižico, je izvršil, kakor se je dogladno, mnogo tatvin. Sedaj ga je orožništvo prijelo v Velikovu in ga izročilo okrožnemu sodišču v Celje, odkoder pa ne bo tako hitro prišel.

Iz Ribnice. Dolgo let je tukaj vrlo županoval g. Filip Strajbar ter si posebno pri stavbi občinske hiše velike zasluge pridobil. Iz hvaležnosti ga je občinski odbor imenoval častnim občanom. Vsled velikih domačih skrbi in drugih razlogov se je odpovedal županstvu. Dne 19. m. mes. si je občinski odbor mesto županom izvolil značajnega gosp. Janeza Zapečnik.

Občina Brezno ob Dravi šteje 800 prebivalcev deloma iz Brezna, deloma iz Št. Ožbalta pri Dravi. Pred tremi leti je bil izvoljen občinskim predstojnikom takrat še katoličan, ki pa je, kakor znano, v teku svoje dobe odpadel. In pred kratkim so dne 15. dec. izvolili občinskim predstojnikom naravnost brez obotavljanja tega protestanta. Znamenje, da so v Breznu katoličani v političnem oziru zelo mlačni. Za bodočnost na noge!

Rogaška Slatina. Za stalnega vodjo rogaškega kopališča je od deželnega zbora imenovan dr. Oton pl. Aufschneider, za ravnatelja zdravilišča deželni tajnik dr. Franc Muli. Oba Nemca!

Umrl je v Št. Janžu na Dravskem polju veleposestnik gosp. Davorin Fric, v najlepši moški dobi. Pokojnik je bil iskren rodoljub in več let občinski odbornik. N. v m. p.! — Umrl je pri Sv. Miklavžu blizu Slovenjgradca dne 26. dec. l. l. Ivan Podmenik p. d. Panjek; zemlja ga je pokrila v najboljši dobi 33 let. Za njim tuguje žalostna vdova z malimi otročiči. Živela je z njim komaj 10 let v najsrečnejšem zakonu. Za njim tudi žaluje cela občina, ki je izgubila modrega svetovaleca. Rajni je bil vzor naprednega posestnika v vsakem oziru. Poleg tega je bil kremenit značaj; v njegovi hiši je vladalo nemahljivo versko prepričanje in strah božji. Radi tega se mu je poverila častna služba cerkvenega ključarja in načelnika šolskega sveta. Pridobil si je srca vseh, ne le v domači župniji, ampak daleč na okolu. To priča pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica. Tebi pa, nepozabni rajni, kličemo: počivaj v miru do boljšega vstajenja!

Nestrpnost mladih liberalčkov. Celjska „Domovina“ poroča o naslednjem slučaju, ki nam jasno kaže sovražstvo nekaterih krogov proti vsemu, kar le nosi ime katoliško. Ko je Nadina Slavjanska koncentrirala v Celju, sedli so se člani liberalnih vseučiliščnih društev „Tabor“, „Slovenija“ in „Ilirija“ k mizi gimnazijcev. Pozneje prideta k isti mizi tudi člana katoliškega slovenskega akademičnega društva „Zarja“ ter prisedeta. Ko pa prisedeta, so vsi mladi liberalčki, ki so udje imenovanih društev, takoj vstali in se odstranili. Ker se „Zarja“ od drugih slovenskih akademičnih društev razločuje samo v priznavanju katoliških načel, ni dvoma, proti čemu so Taboriti, Slovenijani in Ilirijani nestrpni in kaj vzbujajo

ravno pri naših prvakah simpatije do teh društev. Mi se le čudimo, da so naši katoliški razumniki tako kratkovidni in malo razumni, da ne spoznajo, kaka bo bodočnost na Spodnjem Štajerskem! Ko jim bodo nasprotniki zrastle čez glavo, pa bodo začeli javkati!

Občina Št. Jurij ob juž. žel. se razdeli v dve občini. Katastralne občine Goričica, Grobelno, Kameno, Krajnčica, Lokarje, Podgrad, Št. Primož, Rifnig, Sv. Rozalija in Tratna se izločijo iz dozdajšnje občine Št. Jurij ob južni železnici in se ustanovijo kot samostojna občina pod imenom: okolica Št. Jurij ob j. žel., medtem ko ostala katastralna občina Št. Jurij tvori za se občino pod dozdajšnjim imenom Št. Jurij ob juž. žel. S tem se je ugodila stara želja tržanov, ki so težko gledali, da je sedel priprost kmet iz okolice na županskem stolu.

Ogenj. Gori! gori! Oj, strašen glas, kadar se razlega v nočnem času budeč ljudi iz mirnega spanja! Pri nas, Sv. Anton na Pohorju, je gorelo dne 21. dec. ob 4. uri zjutraj Zgorela je Jelenova hiša, ki je nekaj korakov od šolskega poslopja oddaljena. Hvala Bogu, da takrat ni bilo viharja, ki bi bil najbrž še več škode povzročil. — V Župelevcih pri Brežicah je zgorela dne 26. m. m. viničarija Jožefa Premelč, v kateri je stanovala viničarka Ana Lopšina. Zgorelo ji je vse, da je revica sredi zime brez strehe in obleke. Tudi prizadeti posestnik ima precejšnjo škodo. — V Vukovskem je ogenj uničil viničarijo Marije Kefer. Goreti je začelo ob 9. uri zvečer, dne 25. m. mes. Ker je bila kočja s slamo krita, je bilo naenkrat vse v plamenu, ki je uničil vse. Prebivalci so si rešili samo golo življenje. — Na novega leta dan zvečer je nastal požar v Okoslavcih župnije Sv. Jurija ob Ščavnici pri Jurkoviču. Zgorela je kréma in gospodarsko poslopje. Bil je grozen vihar. Vnelo se je tudi gospodarsko poslopje Kegela; tu so zgorela tri teleta in 4 svinje. Kako je nastal požar, še ni dognano. Dobro so delovali požarniki domači okoslavski in sosedni dragotinski. Ob 11. uri po noči istega dne je že zopet začelo goreti v Kolanjšaku, kjer sta tudi dva gospodarja pogorela.

Nesreča. Na južni železnici pri Račjem se je dogodila 30. m. m. zvečer velika železniška nesreča. Ko je tržaško-dunajski poštni vlak ob 7. uri 10 min. vozil s postaje, je trčil v vrsto tovornih vozov, katere je vihar potisnil preko njihovega stališča. Tovorni vozovi so se popolnoma razbili ter so bili vrženi preko nasipa. Sedem vozov osebnega vlaka je bilo poškodovanih, vendar od potnikov k sreči ni bil nihče poškodovan. Poštni vlak je imel eno uro zamude.

Vozni red na železnici Grobelno-Rogatec. Od 1. t. m. vozijo na železnici Grobelno-Rogatec po dva vlaka v obe smeri po sledečem redu: V smeri Grobelno-Rogatec: Prvi od Grobelnega ob 8. uri zjutraj, v Št. Vid ob 8. uri 9 min., v Šmarje ob 8. uri 24 min., v Mestinje ob 8. uri 44 min., v Kostrivnico-Podplat ob 8. uri 50 min., v Rogačko Slatino ob 9. uri 9 min., v Rogatec ob 9. uri 27 min.; drugi od Grobelnega ob 4. popoldne, v Št. Vid ob 4. uri 9 min., v Šmarje ob 4. uri 24 min., v Mestinje ob 4. uri 44 min., v Kostrivnico-Podplat ob 4. uri 50 min., v Rogačko Slatino ob 5. uri 9 min., v Rogatec ob 5. uri 27 minut. V smeri Rogatec-Grobelno: Iz Rogateca ob 5. uri 25 minut zjutraj, v Rogačko Slatino ob 5. uri 44 min., v Kostrivnico-Poplat ob 6. uri 4 min., v Mestinje ob 6. uri 10 min., v Šmarje ob 6. uri 31 min., v Št. Vid ob 6. uri 50 min., v Grobelno ob 6. uri 58 minut; drugi vlak iz Rogateca ob 11. uri 50 minut opoldne, v Rogačko Slatino ob 12. uri 9 min., v Kostrivnico-Podplat ob 12. uri 29 min., v Mestinje ob 12. uri 35 minut, v Šmarje ob 12. uri 56 min., v Št. Vid ob 1. uri 15 min., v Grobelno ob 1. uri 23 minut.

Iz Luč nad Ljubnem se nam poroča, da se je minuli mesec ponesrečila žena Liza Jezočnik, ko je šla k svitnicam. Imela je

sicer svetilko seboj, katero ji je pa veter med potom ugasnil. Zašla je s pota ter padla 30 m globoko. Ko so jo našli, je še živela, da so ji še mogli naglo poklicani g. župnik podeliti sv. zakramente, na kar je kmalo izdahnila svojo dušo. Na tako nevarnih krajih pota bi se morala cesta z ograjo zaščititi, sicer se lahko pripeti še večkrat kaka nesreča.

Vesela božičnica v Kozjem. Ubogim šolarjem kozjanske ljudske šole so priredili po lepi in stari navadi spoštovani g. dr. Janez Jančič s pomočjo radodarnih gospodov in gospej veselo božičnico. Nad 100 otrok je bilo obdarovanih z raznovrstnim oblačilom in sladkarijami. V dolžnost si štejem, da se tukaj v imenu starišev zahvalimo za lepa in koristna darila. Srčna hvala čast. g. Jančiču, kot prireditelju vesele božičnice in vsem onim radodarnim tržkim gospodom in gospej, ki so pripomogli k tej krasni božičnici!

V Trbovljah so se vršile minoli mesec občinske volitve. Stranke so se sporazumele tako, da ima III. razred katoliško narodna stranka, II. razred narodno napredna stranka in I. razred nemška ali rudokopska stranka. Večina je še torej slovenska. Za župana je izvoljen dosedanji župan g. Ferd. Roš, deželni poslanec in veleposestnik, za njegovega namestnika pa g. Gustav Vodusek, šolski nadzornik v Trbovljah. — V novem letu bomo tudi zgubili priljubljenega rudokopskega ravnatelja g. Roberta Draš, ki je bil pravičen tudi Slovencem, kar se sedaj redko kje dogaja!

Sv. maša za moški zbor, zložil g. profesor Beran, se dobi pri skladatelju v Mariboru za 1 K 10 h partitura. Morebitni čisti dohodek dobi c. kr. učiteljske.

Najnovejše iz vojske.

London, 4. januarja. V Port Arturju ni kamen na kamnu. Rusi so pred udajo razstrelili vsa javna poslopja, arzenale, skladišča, ladjedelnice itd. — Sežgali so vse zaloge v skladiščih. Port Artur je podoben mrtvemu mestu. Vse je kup razvalin.

London, 4. januarja. Zadnji čas Rusi v Port Arturju tudi vseh mrličev niso mogli pokopati. Zrak je bil radi tega že okužen.

Petrograd, 4. jan. Car potrj vsled udaje Port Arturja, je odgodil vsa nadaljna pregledovanja čet ter se je danes vrnil v Petrograd.

Pariz, 4. januarja. Listi poročajo, da je admiral Roždestvensky dobil ukaz, naj ostane z baltiškimi brodovjem v Madagaskarju, dokler ne dobi drugega ukaza.

Društvena poročila.

Visoki dar. Premilostljivi knezoškof dr. Mih. Napotnik so darovali 25 K za mariborsko dijaško kuhinjo, za kar izreka Nj. ekscelenci najtoplejše zahvalo predsedništvu.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali p. n. dobrotniki in dobrotnice: Kukovec Ignac 1 K; Mohorjani v Slivnici 25 K; dekan Anton Šlander 15 K; dobrosrčne gospe nabrale za božičnico 141 K 20 h. Vsem v imenu učeče se mladine pristrčna zahvala in veselo novo leto!

Gledališka predstava v Mariboru bo v nedeljo, dne 15. januarja. Uprizori se priljubljena ljudska igra: „Deseti brat!“

Od Sv. Marjete niže Ptuja. Veselica, katero je priredilo naše bralno društvo na Štefanovo, obnesla se je sijajno. Občinstva je privrelo toliko, da nekateri celo prostora niso mogli dobiti. Ni še dolgo od naše zadnje deželnozborske volitve, pri koji so stali naši Marjetčani takorekoč na vrhuncu vseh volilnih krajev in se menda v prvi vrsti odlikovali s tem, da so tako složno volili za deželnega poslanca našega preblagega g. dr. Ploja (dali so mu okoli 470 glasov!), že so pokazali zopet, da so še vedno isti pošteni in narodni farani lepe marjetske župnije. Na Štefanovo se je videlo, da ljubijo naši Marjetčani tudi poštene

veselice, veselice, pri kojih se ne pleše in ne pijačuje. Na dnevnem redu naše veselice je bilo petje in predstavljanje dveh lepih iger: „Jeza nad petelinom in kes“ in „Kmet Herod.“ Prvo igro je predstavljalo pet igralk. Čuditi smo se morali spretnemu predstavljanju istih in nihče ne bi bil verjel, da so to večinoma kmetska dekleta. Igrale so zares tako izborno, da jim gre vsa čast. Drugo igro je predstavljalo osem možkih oseb (večinoma kmetski sinovi), ki so pa svojo nalogo ravno tako dobro rešili, kakor igralk. Pri igranih ni bilo smehu ne konca ne kraja. — Med igrami so se pele lepe pesmi. Vse točke vzporeda so se toraj prav imenitno izvršile. V zahvalo skrbimo Marjetčani, da bralno društvo krepko podpiramo!

Gornja Radgona. Dne 26. grudna l. l. je priredilo naše bralno društvo v prostorih g. Škerleca veselico s predstavama: „Trojna pot v življenje“ in „Dve materi“. Kakor vselej, tako smo se tudi pri tej veselici prepričali, da v Gornji Radgoni raste narodna zavest in da naša mladina ne trdi zastoj: „Slovenec sem!“ Domači pevci in tamburaši so nas zabavali s svojimi dičnimi pesmicami prav izborno. Zlasti pa so nas presenetili igralci, dasi je bilo mnogo novih. Le tako vrlo naprej! Pristrčna hvala gre tudi č. g. Vogrinu, ki so se toliko trudili z vajami. Zahvaljujemo pa se tudi vrlim dekletam od Sv. Jurija in Sv. Ane, ki so nas posetile. Srčni jim „Na zdar!“

Sv. Kunigunda na Pohorju. Hranilnica in posojilnica pri Sv. Kunigundi na Pohorju uraduje z novim letom v lastni hiši, v stari šoli vsak četrtek od 8. do 11. ure predpoldne. Ako je četrtek praznik, je uradni dan v sredo pred praznikom. V tej hiši ima prodajalnico narodni trgovec Valentin Gorenšek iz Frankolovega. Trgovina je za naš visok, planinski svet velike koristi, da ni treba po vsako malenkost hoditi eno ali dve uri daleč. Blago se daje po nizki ceni. Tudi se ne vsiljuje pri nas lažnjivi „Štajerc“, kakor se to godi v znani krēmi in trgovini v Zrečah.

Središče. Bralno društvo „Edinost“ v Središču je bilo v adventnem času priredilo zabavne večere s predavanjem v društvenih prostorih. Prvo predavanje je bilo „o materializmu, hipnotizmu in spiritizmu.“ Obisk bi bil lahko boljši.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Podružnica Slovenskega čebelarstva za Spodnji Štajer pri Sv. Marjeti niže Ptuja izvolila je za leto 1905 sledeči odbor: Predsednik g. Žunkovič Janko, nadučitelj pri Sv. Marjeti, podpredsednik g. Lubeč Jakob, posestnik in čebelar na Forminu, blagajnik g. Ožinger Fr., posestnik in čebelar v Placaroveh, tajnik g. Krajnčič Janez, posestnik in čebelar v Goričnici, odbornik g. Janžekovič Franc, posestnik in čebelar v Sagojiču.

Desetletnica ljutomerskega pevsk. društva. Dne 8. decembra l. l. je slavilo ljutomersko slovensko pevsko društvo svojo desetletnico s koncertom; ta prireditve nam je znova pokazala, kako vezban je naš pevski zbor, odkar ga vodi izvrsten kapelnik g. Zacherl. Moški, mešani in ženski zbori so, primerno menjaje se, razveselili poslušalce. Posebno pohvalo zasluži mešan kvartet, gospodični Irma in Elza Repič ter gospoda Zacherl in Dijak Janko, ki so precej težko Foersterjevo skladbo „Kitica“ prednašali. Akoravno je letos društvo izgubilo več izvrstnih moči, se ta izguba pri tem koncertu skoro ni poznala; imamo tudi sedaj prav dobre soliste in sicer gg. Zacherl, Velnar, Belšak, Dijak Janko in gdēni Irma in Elza Repič. Med raznimi pevskimi točkami je razveselila občinstvo gospa Seršenova s spretnim sviranjem na glasovirju; prevzela je bila ta gospa tudi spremljevanje pevskih zborov. Po dovršenem oficijelnem delu to je pri prosti zabavi peli so se spevi iz „Rokovnjačev“ in iz „Legijonarjev“, posebno se je tu kot sopranistinja-solistinja odlikovala gdēna Elza Repič. Zanimivo je bilo tudi poročilo o razvoju petja v ljutomerskem okraju in o delovanju društva

v minolem desetletju; želeli bi bilo, o tem nekaj obširnejšega čitati v kakem časniku. Obiskana je bila ta veselica izvrstno, posebno nas je veselilo videti, kljub slabemu vremenu, toliko zunanega občinstva. Dvorana je bila do zadnjega prostora napolnjena. Koliko več ljudstva iz okolice bi pač bilo pri količkaj ugodnejšem vremenu! S svojo odsotnostjo so se seveda zopet odlikovali nekateri naše takozvane inteligence; kažejo pač s takim ravnanjem, da nimajo pojma o narodni disciplini. Pa tako enostransko preziranje naj nikakor ne ustraši vrlo, tako vspešno delujoče pevsko društvo, kateremu vsak dober in zaveden narodnjak želi napredovanje v vsakem oziru. Torej, le pogumno naprej!

Gospodarske stvari.

Zadružništvo na Slovenskem. Na Slovenskem imamo koncem 1. 1904 okroglo 480 zadrug, od teh okroglo 260 posojilnic in 220 drugih zadrug in sicer na Koroškem 31 zadrug, od teh 27 posojilnic, na Kranjskem 240 zadrug, od teh 137 posojilnic, na Primorskem 106 zadrug, od teh 40 posojilnic, na Štajerskem 99 zadrug, od teh 52 posojilnic. 480 slovenskih zadrug to je lepo število, a tudi velika gospodarska moč.

Zadružna mlekarina na Cvenu. „Z Bogom začni vsako delo, — Pa bo dober vspeh imelo.“ Tega načela so se poslužili zadružniki evenski, ko so si lani, dne 16. decem. izprosil cerkvenega blagoslova povodom otvoritve nove zadružne mlekarne. Hvala Bogu in pridnim zadružnikom, vspeh je bil nepričakovano sijajen. To naj svedoči nastopne številke: Povprečno je zalagalo mlekarino 20 zadružnikov z mlekom. Ti so prinesli do 1. decembra l. l. v mlekarino 53233,25 kg mleka, iz katerega se je napravilo 2114,67 kg surovega masla, za kar se je prejelo 5049,26 K. Obratni stroški so znašali 1005,23 K; torej so zalagajoči zadružniki prejeli čisti znesek 4044,03 K. Kaj ne, lepa svotica, katera bi brez mlekarne bila za četrtno manjša. Nekateri posamezni zadružniki so prejeli v tem času po 300 do 400 K samo za mleko, zraven tega pa še posneto mleko nazaj. Kakovost mleka je bila tudi kaj dobra, ker je povprečno 24,7 l mleka dalo 1 kg surovega masla ter se je iz 100 kg napravilo 4 kg surovega masla. Najmastnejše je bilo mleko v decembru, najslabše pa v maju. V mesecu decembru je bilo treba za 1 kg surovega masla samo 20,2 kg mleka, v maju pa celo 29,1 kg. Da se je dosegel tako lep vspeh, se imamo v prvi vrsti zahvaliti neumorno delavnemu dežel. potovalnemu učitelju g. Martinu Jelovškemu, ki nam je pomagal s svetom in dejanjem. Izposloval nam je izdatne državne in deželne podpore ter nam preskrbel vse v mlekarini potrebne tiskovine za knjigovodstvo brezplačno od deželnega odbora in sicer dvojezične. Bog nam ohrani tega za prosep našega kmetijstva neutrudno delujočega gospoda še mnoga leta. Pohvaliti pa moramo tudi naše mlekarje, ki so s posebno vnamo opravljali v mlekarini svoj posel. Tuji in veščaki, ki so neredkokrat obiskovali našo mlekarino, so naravnost občudovali uzoren red in snago, ki sta vladala v mlekarini. Najlepše spričevalo za njih je to, da ni bilo v celem letu niti ene pritožbe od naših odjemalcev surovega masla glede kakovosti. Pohvalo pa zaslužijo tudi naše pridne zadružne gospodinje, ki so pošiljale v mlekarino mleko v snažnih posodah in lepem redu. Pri tem pa so jim tudi vztrajno pomagali vrli gospodarji, ki so se lepo vrstili ter dovažali mleko v mlekarino. Le tako naprej in mlekarina bo rastla, cvetla in tudi obilen sad obrodila. V to pomagaj Bog!

Društvena naznanila.

Pri Sv. Barbari blizu Maribora priredi bralno društvo svoje letno glavno zborovanje dne 14. t. m. takoj po sv. maši v kaplaniji z naslednjem vzporedom: 1. poročilo predsednikovo, tajnikovo, blagajnikovo in knjižničarjevo; — 2. poročilo mladeniške in dekliške zveze, o nji stanju, življenju in napredku, ki baje

začasno spi; — 3. pobiranje udnine za leto 1905; — 4. nova volitev obeh odborov, vsled česar se vlnudno prosi, da pridejo vsi; — 5. predlogi in nasveti.

Dekliška zveza braln. društva pri Sv. Benediktu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 8. januarja ob 8. uri pop. v šoli svojo zimsko veselico s sledečim vzporedom: poučni govor govori deklica, dve deklici deklamujeta, dekliški pevski zbor poje pesmi iz Venčca narodnih pesmi, na to igra „Trojna pot v življenje“ in dramatična slika v proslavo Brezmsedežne „Proti domu“. Veselica obeta biti kaj mična in lepa, na svidenje torej v polnem številu domačini in sosede, zlasti slovenska dekleta!

Bralno društvo „Edinost“ v Središču priredi na dan sv. Treh Kraljev, dne 6. jan. 1905 redni občni zbor v društvenih prostorih gostilne g. Šinkota. Začetek točno ob 6. uri zvečer.

Gasilno društvo v Veržeju priredi zabavni večer v nedeljo, dne 8. jan. 1905 v gostilniških prostorih g. F. Rožmaza. Začetek ob 6. uri zvečer.

Društvo „Kmetovalca“ pri Mariji Snežni ima svoj občni zbor dne 22. t. m. Zborovanje se vrši po večernicah v sobi braln. društva.

Bralno društvo negovsko bo imelo v nedeljo, dne 8. t. mes. ob 8. uri pop. v župnijskih prostorih svoje redno letno občno zborovanje z običajnim vzporedom. Pri nesklepčnosti se bo vršilo drugo zborovanje ob 4. uri pri vsakem številu članov.

Bralno društvo pri Kapeli blizu Radgone ima v nedeljo, dne 8. jan. pop. po večernicah v župnišču svoj redni občni zbor. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Kmetijsko bralno društvo pri Mali Nedelji ima v nedeljo, dne 8. jan. 1905 svoj letni redni občni zbor ob 8. uri pop. v društvenih prostorih. K obilni udeležbi vabi odbor.

Katol. bral. društvo pri Sv. Juriju ob južni žel. priredi veselico s petjem in tamburanjem ter z gledališko predstavo „Ne vdajmo se“, po večernicah dne 8. jan. t. l. v prostorih g. Alojzija Nendl-na.

Katol. bral. društvo pri Sv. Juriju ob južni žel. ima dne 15. jan. 1905 svoj III. redni občni zbor z običajnim vzporedom.

Iz Šmartnega ob Dreti. Pripravljali odbor novoustanovljenega bralnega društva v Šmartnem ob Dreti vabi k ustanovnem shodu društva, ki se vrši v nedeljo, dne 8. prosinca 1905 po sv. maši v prostorih stanovanja g. Martina Zidarn. Na shodu se bodo sprejemali udje in določili časopisi, koje si bo društvo naročalo v upravnem l. 1905.

V Braslovčah se priredi dne 6. t. m. šolska veselica v šolskem posloju. Na vzporedju petje, deklamacija in igra: „Kolumbovo jajce.“ Začetek ob 8. popoldne. Veselica se bo vršila v zahvalo vrlim Braslovčanom, ki so omogočili krasno novo šolsko poslopje in v trajen spomin na slovesno blagoslovljenje istega. Čisti dohodek je namenjen zlasti za vzdrževanje šolske kuhinje, katero pohaja letos nad 140 otrok; radi tega se prostovoljna vstopnina hvaležno sprejema in se prosi obilne udeležbe.

Katol. sloven. izobraževalno društvo v Loki pri Zidanem mostu ima dne 6. jan. 1905 popol. po večernicah ob 8. uri v gostilni g. Merzela svoj drugi občni zbor z običajnim vzporedom.

Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vranskem ima dne 8. jan. v salonu g. Jak. Brinovca ob 4. uri popol. svoj letni občni zbor. K obilni udeležbi vabi odbor.

Listnica uredništva: Sv. Peter niže Maribora: Za to številko prepozno! Hvala! — Sv. Benedikt: Prihodnjič! — Sv. Jurij ob Ščavnici: Ze dobili poročilo od drugod! Hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda so zložili vranski tamburaši in njih prijatelji na Silvestrov večer v gostilni g. pl. Schildenfelda 30 K.

Zahvala.

Izobraževalno društvo v Št. Janžu na Dr. polju je sprejelo po gosp. dr. Fr. Jurtelu, edvetniku v Ptuju, večje število krasnih knjig, za katere izreka tem potom blagim dobrotnikom najsrčnejšo zahvalo.

Zahvala.

Visokorodna grofica Klelija Zabeo na Falu je, kakor že vrsto let popred, tudi letos obdarila ubogo mladino tukajšnje šole s toplimi oblačili. Čast. gospod Adam Grušovnik, bivši tukajšnji župnik, sedaj nadžupnik in dekan hoški, podaril je 20 K za šolsko knjižnico. Velikodušnim darovateljem izreka na tem mestu v imenu šolske mladine najtoplejše zahvalo šolsko vodstvo pri Dev. Mariji v Pušcavi.

Zahvala.

Vsem dobrotnikom in prijateljem šolske mladine, ki so pripomogli, da se je za božičnico obdarovalo 151 otrok z obuvalom in obleko, posebno pa še gg. trgovcema Klinger in Reiter kakor tudi slav. kmetijski zadrugi in Slovenjgradcu ter starotrškim dekletam,

ki so vsled svoje izvrstne igre darovale lepo svoto 40 K, izreka krajni šolski svet okolice Slovenjgradec tem potom najiskrenejšo zahvalo. Bog plati! — Ivan Schöndorfer, načelnik.

Današnji list ima vabilo na naročbo „Kmetovalca“ kot prilogo.

Loterijske številke.

Gradec 31. decemb: 84, 2, 55, 25, 59.
Dunaj 31. decemb: 14, 49, 35, 44, 86.

Tržne cene

v Mariboru od 24. do 21. decembra 1904.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		21	—	21	90
rž		16	50	17	40
ječmen		16	10	17	—
oves		15	40	16	20
koruza		16	40	17	—
proso		16	60	17	40
ajda		15	60	16	40
seno		—	—	—	—
slama		—	—	—	—
fižola	1 kg	—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	7	—	8
sir		—	36	—	52
surovo maslo		2	—	2	80
maslo		2	—	2	40
špneh		1	16	1	28
zelje, kisl		—	20	—	26
repa, kisl		—	20	—	24
mleko	1 lit.	—	18	—	20
smetana, sladka		—	10	—	56
„ kisl		—	60	—	66
zelje	100 glav	—	—	—	—
jajce	1 kom.	—	8	—	—

Proda se.

Stampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gospodarska ulica št. 15.
426 51-28

Prenovljena, dobro zidana, jednodropna hiša, z 2 velikima kletima, v kateri je tudi prodajalna, se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Več se izve v Bankalarigasse št. 4, Maribor. 746 10-9

Dvonedropna hiša v Mariboru Franc Jožefovi ulici, 11 stanovanj, mesečna najemnina 270 K, se iz proste roke proda. Posestnik je tudi pripravljen, hišo zamenjati za gozd. Pojasnila daje Janez Spes, Windenauerstrasse 26.
766 10-8

Svinsko maslo in druge pridelke iz mleka kupuje po najboljši ceni Amalia Šmyra, Dunaj XVII., Elterleinplatz 7.
781 10-7

Zeljno seme (kaps) zanesljivo kajljivo edino pravega Kašelskega zelja, katero naredi lepe, trde glave ter rodi v vsaki zemlji. Prodaja dokler je kaj zaloge; navadno žlico (20 gr) za 80 vin. poštnine prosto, Ign. Mercina, posestnik in trgovec v Zgornjem Kašlju, p. Zalog, Kranjsko. Pri manjših naročilih sprejemajo se tudi pisemske znamke. Na naročila brez denarja se ne ozira. 808 18-6

Novozidana, vili podobna hiša, 12 let davka prosta, veliko dvorišče, vrt z vodnjakom, na suhem kraju, pol ure od Ptuja, 8 minute od hajdinske cerkve, tik glavne ceste, je primerno za vsakega uradnika v pokoju, tudi za kakega rokodelca ali obrtnika, se proda iz proste roke zavoljo preselitve sedanje posestnice. Več pove lastnica Ana Wekuš v Ptuj, Florijanska ulica št. 1. 826 8-3

Lepa, velika hiša, z lepim vrtom in sadonosnikom, pri veliki, lepi cesti, čisto blizu cerkve, kjer je že več let dobro obiskana trgovina z mešanim blagom, se proda. Naslov pri upravnistvu lista.
828 8-3

Vinogradniki, ki potrebujejo za spomlad ameriške divjake, močne, za suho cepiti, I. in II. vrste, bolj drobne, kakor tudi ključev ali rožljev, vse Rip. portalis, močno za cepiti, naj se čim prej oglase. Divjaki I. vrste 240 K, II. vrste 160 K, ključice 150 K 100 komadov. Divjaki še niso izkopani. Martin Slodnjak, posestnik v Bodkovci, p. Juršinci pri Ptuj. 880 8-3

Trte. Na prodaj imam 5000 cepljenih trsov na Rip. portalis, I. vrste 100 kom. 16 K; II. vrste imam 2000 kom., 100 kom. 8 K in sicer Laški rilček, zeleni veltinec, bela in rudača žlahtnina, beli Burgundec, Rulandec in nekaj Španjola. — Glaser Makso, posestnik, Janževvrh, Selnica ob Dravi. 850 8-2

Lep les je na prodaj v Polički vasi. Alojzij Gornik, Jareninski dol, pošta Jarenina. 844 8-2

Lepo posestvo, hiša z 2 sobama, zidani in obokani hlevi za konje in krave, škedenj in kolarnica, velik sadonosnik s košenino, velike svinjske brajde, velik vrt, velik okoli za svinje, velika njiva, 1 uro od Maribora, 10 m od cerkve, na lepem prostoru, se proda. Naslov pove upravnistvo.
847 2-2

Lepo posestvo, obstoječe in 24 orolov travnikov, njiv in gozdov, vrta za zelenjavo in sadonosnika, hišnega in gošpodarskega poslopja, vse v dobrem stanu, hiše sposobne za letovišnike, je v Rušah ob koroški železnici, kamor mnogo letovišnikov zahaja, takoj na prodaj. Cena 14.000 K. Naslov pove upravnistvo lista.
2 2-1

Lepa hiša z vrtoma in lepim sadonosnikom, s popolno gostilniško konesijo, prodajo tobaka in trgovina, na lepem kraju, blizu mesta in kolodvora na Spod. Štajerskem, se po nizki ceni proda. Kje pove upravnistvo.
845 3-2

Nova, zidana hiša z vrtom, blizu tovarne in železnice, se da v najem. Pripravna je za obrtnika ali pokojnika. Naslov pove upravnistvo.
855 2-2

Gostilničarji! Proda se: 7 sodov s kovinastimi pipami, prodajalna miza s pločvino preoblečena, veidling iz bakra za glaže umivati, mali sodčki, ki držijo 80 do 86 l, večji pa po 177 l. Juršič, Maribor, Josefigasse 88. 862 2-2

Lepo posestvo se proda v občini Št. Ilj v Slov. gor. Obstoji iz lepe hiše, hlev, stiskalnica, viničarija, lep gozd, sadonosnik, travniki in njive, okoli 36 orolov, vse v I. razredu. Cena 8500 gld., 3600 gld. je posojilnice. Vpraša se pri Juriju Repnik v Spielfeldu. 5-1

Odda se.

Čevljarska obrt se odda v lepem slovenskem kraju, kjer je mnogo prometa z večjo množino usnja. Takoj se plača 200 gld., drugo se plačuje na obroke. Ponudbe na upravnistvo.
3-1

V najem se išče.

Krčmo želim dobiti v najem, ki je v dobrem stanu in se pošteno obiskuje. Ako mogoče, vrt ali mala njiva zraven. Vzajem tudi ako je prodajalnica za drobnino zraven ter želim v kraju med Mariborom in Celjem. Ponudbe prosim do meseca aprila na upravnistvo lista.
859 8-2

Proste službe.

Orglarska in mežnarska služba odda s 1. januarjem 1905 pri Sv. Janezu na Peči blizu Velenja. Neoženjeni imajo prednost ter se naj pred novim letom pri župnijskem predstojnistvu osebno oglašijo. — Strašek, župnik. 827 8-3

Močen fant se želi rokodelstva učiti. Jožef Raner v Kamnici pri Mariboru, pri gospej Mariji Urletter. 843 2-2

Pekovski učenec, kateri ima veselje do pekovske obrti, v starosti 16 do 17 let, krepke postave, sprejme se takoj pri g. Janezu Čakš, pekovskem mojstru v Slov. Bistrici. 847 2-2

Mežnar, neoženjen, se sprejme na faro blizu mesta Maribora. Kje, pove upravnistvo.
851 2-2

Služba organista, cerkvenika in občinskega tajnika se odda v Dobju. P. Planina. Štaj. 854 8-2

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Trgovina z železnino 'Merkur'

P. Majdič CELJE

Za zimo:

peči,
raznih vrst, tudi
za kurjenje z ža-
ganjem, štedilniki,
vsi zraven po-
trebni deli in pri-
prave. 775 9

Bogata zaloga poljedelskih strojev, posebno sedaj

slamoreznice
kotlov za žganje kuhati

in vseh drugih v železniško stroko spadajočih predmetov. — Najboljše umetno gnojilo za travnike in polja

Tomazeva žlindra in kajnit.
Navodila zastoj.

Alozij Voglar

usnjar v Ljutomeru,

priporoča slavn. občinstvu svojo zdavno pomnoženo zalogo usnja in v to stroko spadajoče potrebščine, kakor čevljarsko orodje i. dr. po najnižjih cenah. — **Kupujem kože** vsake vrste ter jih izdelujem točno po najnižjih cenah. Za dobro delo se jamči. 838 8-3

Svoji k svojim!

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajsterica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto:
1 ducat (12 steklenic) 4 K. 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K. 5 ducate (60 steklenic) 17- K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspedom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka. 646 10-1

Zdravje je največje bogastvo!

Srčne čestitke

k novemu letu 1905

želi prečast. duhovščini kot svojim odjemalcem, prosoč še za nadaljno velecenjeno naklonjenost udani

Konrad Kager,
pasar in zlatar v Celju.

Kmetovalci! obvarujte svojo živino!

pred hromoto in kostolomnioo, katere boleznii bodo po izjavi živino-zdravnikov, letos radi krme, ki ima premalo rudninskih snovi v sebi, pri živini neizogibne in pridevajte stalno 788 16-9

Barthelnovo poklajno apno.

Ce se živini da nekaj deka tega apna, koristi več, kakor če se poklada po izbruhu bolezni toliko kilo na dan. — Tega apna se porabi v pol leta za pokladanje pri eni kravi 6-7 in pri enem prašiču 3-4 kg.

Izdatek majhen! Učinek veliki!

5 kg K 2- iz Dunaja, 50 kg K 12- iz Maribora.

Dopisuje se slovenski!

Miha Barthel in drug na Dunaju X./3.

Naznanilo.

Deželni odbor štajerski je sklenil v svrhu dobre izobrazbe viničarjev v sadenju ameriškanih trt in sadonosnikov tudi v l. 1905 ustanoviti **viničarski tečaj** in sicer: 1. na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru, 2. na deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici, 3. na deželni viničarski šoli v Ljutomeru, 4. na deželni viničarski šoli v Gornji Radgoni in 5. na deželni centralni trtni šoli v Spod. Pobrežu pri Ptuj.

Ti tečaji trajajo od 15. febr. do 1. decem. 1905.

L. 1905 se bo sprejelo: v Mariboru 14, v Gornji Radgoni 12, v Ljutomeru 12, v Lipnici 24 in v Spodn. Pobrežah 24 sinov posestnikov in viničarjev. Ti dobe tam prosto stanovanje, vso hrano in tudi 8 K mesečne plače.

Poučevanje na teh tečajih je v prvi vrsti praktično in samo toliko teoretično, kolikor je neobhodno potrebno za samostojne delavce in samostojne viničarje.

Po dovršenem tečaju dobi vsak obiskovalec spričevalo o svoji sposobljenosti.

Prošnje za sprejem, ki so koleka proste, morajo poslati prosilci vsaj do 15. jan. 1905 dežel. odboru štaj.

V tej prošnji se mora navesti, v kateri zavod želi prosilec vstopiti in priložiti: 1. dokaz o dovršenem 16. letu; 2. npravnostno spričevalo, katero mora biti potrjeno od župnijskega urada; 3. zdravniško spričevalo, da nima prosilec nalezljive bolezni; 4. odpustno spričevalo od ljudske šole.

Pri vstopu se morajo prosilci zavezati ves tečaj (od 15. febr. do 1. decem. 1905) neprenehoma obiskovati in kar se tiče izobrazbe, ubogati vsa povelja poljedelskih strokovnjakov.

Gradec, 4 decem 1904

840 3-3

Od dežel. odbora štajerskega.

Srečno in veselo novo leto!

2 1-1

Peter Veselič, brijač

Ljutomer, Glavni trg št. 66.

860 2-2 Izdelovatelj orgel

Ivan Milavec

(Goršičev učenc)

Ljubljana Cerkvene ulice Ljubljana se priporoča najljudneje preč. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v strokovno dovršeno izdelovanje

novih cerkvenih orgel

po najnovejših, zanesljivih in izkušnih sestavih.

Vsakovrstna popravila in predelovanja izvršuje z najzanesljivo natančnostjo po najnižjih cenah.

Svoji k svojim!

Gostilna „pri pošti“

v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 49.

nasproti južnemu kolodvoru.

Priporočam svojo znano gostilno, koder točim izvrstna naravna domača vina iz vinogradov gospe Neubauer, vedno sveže marčno pivo ter postrežem z najokusnejšimi toplimi in mrzlimi jedili. — V obilni obisk se priporočam

839 3-3

Marija Meden.

Največja in najcenejša

domača slovenska eksportna trvdka ur, zlatnine in srebrnine.

Priznано dobro blago!

Žepne ure so pravega švicarskega izdelka.

145 10

H. Suttner

urur v Kranju (Krainburg).

Zalagatelj družbe c. kr. državnih uradnikov za Avstrijo, priporoča svojo bogato zalogo finih in tatančno idočih pravih švicarskih ur, zlatnine in srebrnine. — Mal dobiček, veliko spečevanje. — Ceniki na zahtevo zastoj in poštnine prosto.

Opomba: Da je moje blago zares fino in ure zanesljivo idoče, je dokaz to, da razpošiljam iste na vse kraje sveta. — Kdor hoče dobro idočo uro kupiti, naj se zaupno obrne na mojo trvdko.

Vinogradniki, pozor!

Naznanjam, da imam za letošnjo jesen in prihodnjo spomlad veliko množino na suho

833 6-3

cepljenih trt

na prodajo in sicer cepljenih na Ripario Portalis in Solonis.

Beli Burgundec	6500	Šipon	5000
Traminc	1100	Laški rilček	17000
Silvanec	8500	Muškat	500
Nemški rizlec	1000	Izabela	300
Rulendec	5000	Zlahtnina	1500

Cena za premožnejše posestnike 140 K, za revnejše pa 80 K tisoč kom. Divjakov od R. Portalis in Solonis dobro vkorenjenih imam 30.000, a po 16 K.

Prekupci so izključeni.

Pri naročilu naj se pošlje 10%, are od naročene svote. Trte se pošiljajo le v od trtne uši okužene kraje. Naročila se sprejemajo, dokler bo kaj zaloge.

Janez Šegula,

veleposestnik in trtoarec v Hla-poncih, pošta Juršna pri Ptuj.

Voščene

sveče

za svečnico priporoča veleč. duhovščini

Jožef Dufek

svečar 4 4-1

Maribor, Viktringhofg. 30.

Kuverte

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru.

Pesmi

iz molitvenika

Venec pobožnih molitev in svetih pesmij

VII. natis

(za-se vezane)

se dobiva v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena: v platno vezano K 1.50, s pošto vred K 1.60.

Ta knjižica se posebno toplo priporoča vsem cenj. gg. pevcem in pevkom.